

DUMINICA SFINȚILOR STRĂMOȘI ȘI A SFÂNTULUI SPIRIDON LA PATRIARHIE

Duminică, 12/25 decembrie 2022, Patriarhia a prăznuit, după tipic, sărbătoarea Sfinților Strămoși și a Sfântului Părintelui nostru Spiridon Făcătorul de Minuni, Episcop al Trimitundeii.

În timpul sărbătorii Sfinților Strămoși, prăznuită în prima duminică după 11 decembrie, Biserica îi pomenește și îi cinstește pe înaintașii lui Hristos în trup înainte și după Lege, care au fost plăcuți lui Dumnezeu, adică pe Adam Înaintemergătorul, Enoh și Noe, Avraam, Isaac, Iacov și cei doisprezece Patriarhi, Moise, David și Daniel și cei trei Copii, Zaharia și Ioan Înaintemergătorul și mulți alții.

Cu acest prilej, în Biserica Sfinților Strămoși din Satul Păstorilor / Beit Sahour a avut loc o Sfântă Liturghie condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Isihie al Capitoliadei, Arhiepiscopii Aristarh al Constantinei, și Metodie al Taborului, Mitropolitul Ioachim al Hellenopolei, Arhimandritul Nectarie, părintele Kamarasis, și Părintele egumen de la Beit Jala și Beit Sahour, Arhimandritul Ignatie, Preoții acestei comunități, Pr. Issa, P. Savvas, P. Ioannis și P. Georgios. Răspunsurile la strană au fost date de corul bizantin al comunității, la slujbă participând toți credincioșii acestei parohii, consulul general al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, și primarul orașului, domnul Haik.

Preafericirea Sa a ținut următoarea predică în fața celor prezenți:

„Nu se poate spune neamul lui Hristos după dumnezeire, dar se

arată genealogia lui după umanitate, fiind urmaș al oamenilor și făcându-Se și Fiu al omului ca să-l mântuiască pe om”, spune Sfântul Grigorie Palama.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini,

Harul Sfântului Duh ne-a adunat pe toți în acest loc sfânt din Satul Păstorilor unde Îngerul Domnului ne-a vestit nouă oamenilor bucurie mare și unde „deodată s-a văzut, împreună cu îngerul, mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu și zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie!” (Luca 2, 10-14), ca să prăznuim euharistic pomenirea Strămoșilor după trup ai Domnului nostru Iisus Hristos celor dinainte de Legea mozaică și a celor de sub Lege și, mai ales, a patriarhului Avraam care a fost cel dintâi căruia i s-a dat făgăduința, căruia Dumnezeu i-a spus: „Se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului” (Facerea 12, 3).

Cu adevărat, lui Avraam, după cum spune Sfânta Scriptură, i s-a dat făgăduința, adică promisiunea că, de vreme ce a ascultat de porunca lui Dumnezeu, prin Unul dintre urmașii lui, prin Hristos, se vor binecuvânta toate popoarele pământului: „Se vor binecuvânta prin neamul tău toate popoarele pământului, pentru că ai ascultat glasul Meu” (Facerea 22, 18). Și, potrivit psalmistului: „Numele lui va dăinui pe vecie; cât va fi soarele va fi pomenit numele lui. Se vor binecuvânta întru el toate semințiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pe el” (Psalmul 71,17). Iar pământul făgăduinței nu este altul decât pământul binecuvântatei Palestine și, mai exact, al cetății Betleem unde, potrivit mărturiei nemincinoase a Evanghelistului Luca, „ni s-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David” (Luca 2,11).

Sfânta biserică a lui Hristos cinstește pomenirea Sfinților Strămoși pentru a arăta, prin gura Apostolului Petru, că „noi

v-am adus la cunoștință puterea Domnului nostru Iisus Hristos și venirea Lui, nu luându-ne după basme meșteșugite, ci fiindcă am văzut slava Lui cu ochii noștri” (2 Petru 1, 16).

Această slavă a puterii și venirii în istoria oamenilor a Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu, după Tată, și a Fiului Omului, după Mamă, o pomenesc Strămoșii în general și Proorocii în special.

Întruparea lui Dumnezeu Cuvântul, Domnul nostru Iisus Hristos, din curatele sângiuri ale pururea Fecioarei Maria, din Duhul Sfânt, constituie un eveniment universal și incontestabil, mărturisit de istoria sfântă și de cea laică. În același timp constituie și o mare taină ce nu poate fi înțeleasă de mintea omenească, adică de rațiunea omului. „Cu adevărat, mare este taina dreptei credințe: Dumnezeu S-a arătat în trup, S-a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, S-a propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume, S-a înălțat întru slavă” (1 Timotei 3, 16), propovăduiește dumnezeiescul Pavel.

Sfântul Grigorie Palama, referindu-se la această mare taină a dreptei credințe, a dumnezeieștii economii, se întreabă: „Cum se va putea spune genealogia Celui Care era la început și era la Dumnezeu, era Dumnezeu și era Cuvântul și Fiul lui Dumnezeu (Cf. Ioan 1,1) și nici Tată nu avea mai înainte de El și avea împreună cu Tatăl nume «mai presus de orice nume» (Filipeni 2, 9) și de orice cuvânt?”

Într-adevăr, iubiții mei frați, genealogia lui Iisus Hristos se poate spune după firea Sa omenească, adică după umanitatea pe care a luat-o asupra Sa pentru mântuirea noastră a oamenilor pentru că „v-a ales Dumnezeu dintru început, spre mântuire, întru sfințirea Duhului și întru credința adevărului” (2 Tesaloniceni 2, 13), spune înțeleptul Pavel.

Potrivit comentatorului Zigavinos, Dumnezeu Cuvântul, făcându-Se om, nu S-a ferit de „ocara noastră”, adică nu a disprețuit unele neputințe omenești care nu sunt păcătoase. A luat asupra

Sa toată firea omenească, afară de păcatul ei. „Căci de aceea a venit Hristos, nu ca să evite însușirile noastre de ocară, ci ca să le primească și să le înlăture prin virtuțile Lui. Căci a venit ca doctor, nu ca judecător”.

În ceea ce privește firea dumnezeiască, adică dumnezeirea lui Iisus Hristos, ea este neapropiată și de neînțeles. „Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată; Fiul cel Unul-Născut, Care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut” (Ioan 1,18), învață Evanghelistul Ioan. „Dumnezeu singur are nemurire și locuiește într-o lumină neapropiată; pe Care nu L-a văzut nimeni dintre oameni, nici nu poate să-L vadă” (1 Timotei 6,16), spune marele Pavel. „Nu poate vedea omul fața Mea și să trăiască” (Ieșirea 33,20), spune Domnul. În viața viitoare, însă, cei desăvârșiți Îl vor vedea. „Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5,8), spune iar Domnul.

La aceasta suntem chemați și noi, iubiții mei frați, să curățim inimile noastre și cu vrednicie să ne apropiem și să ne închinăm lui Hristos Care S-a născut, Care „a trimis la ceasul cinei pe sluga sa ca să spună celor chemați: Veniți, că iată toate sunt gata” (Luca 14,17), după cum auzim în pericopa evanghelică citită astăzi.

Explicând aceste cuvinte de mai sus, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Dumnezeu și Tatăl a pregătit în Hristos pentru cei de pe pământ cele bune ale Lui dăruite lumii, izbăvirea de păcate, părtășia Duhului Sfânt, măreția înfierii, Împărăția cerurilor”. Sfântul Apostol Pavel spune: „Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea” (Galateni 4, 4-5).

Să-l ascultăm și pe imnograf care spune: „Dumnezeu fiind păcii, Tatăl îndurărilor, pe Îngerul Sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, povățuiți fiind la lumina cunoștinței de Dumnezeu, de noapte mâncând, Te slăvim

pe Tine Iubitorule de oameni”.

Pe acest Înger al Sfatului celui mare al lui Dumnezeu Tatăl, Lumina cunoștinței de Dumnezeu (Cf. Efeseni 2,14), pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos, pe Care mai dinainte L-au pregătit Strămoșii și mai dinainte L-au vestit Proorocii, să ne grăbim și noi să-L întâmpinăm cu pocăință pentru ca, pentru rugăciunile Preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu Maria și ale Sfântului Părintelui nostru Spiridon făcătorul de minuni cel prăznuit astăzi, să dobândim renașterea noastră duhovnicească și înnoirea trupească. Amin. La mulți ani și Crăciun binecuvântat!

A urmat parada Trupelor de Cercetași și tratația la stăreție unde Preafericirea sa a rostit iar o cuvântare, prin intermediul părintelui Issa Musleh parohul Bisericii:

„Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună” (psalmul 132,1), exclamă Psalmistul.

Stimate d-le Primar,

D-le Președinte și cinstiți membrii ai Consiliului Bisericesc,

Sfințiți Părinți și frați,

Domnilor și doamnelor,

Iubiți frați în Hristos,

Praznicul de astăzi al Sfinților Strămoși este premergător marelui Praznic al Nașterii Domnului.

Acest eveniment cu adevărat bucuros și universal al Nașterii Domnului a fost umbrit la un moment dat de moartea tragică și neașteptată a doi copii nevinovați, ca niște îngeri, frați a cetății biblice a Păstorilor. Psalmistul spune: „Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului; așa va înflori” (Psalmul 102,15), iar Domnul nostru Iisus Hristos spune: „Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va

muri, va trăi și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac” (Ioan 11,25-26).

Nașterea lui Hristos se referă la renașterea noastră a celor ce credem și în Învierea Lui, care constituie o garanție sigură a faptului că nădejdea noastră nu va fi știrbită, ci vom învia și noi, după cum propovăduiește Apostolul Petru: „Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care, după mare mila Sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie, spre moștenire nestricăcioasă și neîntinată și neveștejită, păstrată în ceruri pentru voi” (1 Petru 1,3-4).

Aceasta înseamnă că Biserica lui Hristos și, mai ales, Biserica Elino-Ortodoxă a Ierusalimului constituie chivotul fizic și duhovnicesc care de-a lungul veacurilor a păzit și continuă să păzească obștea Creștină din Orientul Mijlociu în general și din Țara Sfântă în particular. Criza politică și socială creată de regimul de ocupație și consecințele acestei crize, incertitudinea și impasul sunt suficiente pentru a demonstra că Patriarhia Greco-Ortodoxă a Ierusalimului este singurul garant nu numai pentru identitatea religioasă, ci și pentru cea culturală a Creștinilor care trăiesc în această regiune.

În acest context trebuie menționat faptul că Patriarhia noastră a cărei jurisdicție bisericească și duhovnicească cuprinde statul Palestina, Fâșia Gaza, Regatul Hașemit al Iordaniei, Emiratul Qatar și statul Israel, constituie un punct de referință, „unitatea Duhului credincioșilor Creștini, întru legătura păcii, un trup și un duh, precum și chemați ați fost la o singură nădejde a chemării voastre” (CF. Efeseni 4,3-1), potrivit dumnezeiescului Pavel.

Vrem să vă asigurăm, iubiții mei frați, că Patriarhia Ierusalimului nu a încetat niciodată să se îngrijească atât de ocrotirea Sfintelor Lăcașuri și de slujbele săvârșite în ele, cât și de nevoile variate ale evlavioșilor ei credincioși.

„Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide” (Matei 7,7), spune Domnul. „Dar toate să se facă cu cuviință și după rânduială” (1 Corinteni 14,40), îndeamnă Apostolul Pavel.

În final, urăm Crăciun binecuvântat tuturor, precum și mult încercaților părinți ai iubiților fii care în chip nefericit și nedrept au adormit în Domnul, transmițându-le adânci condoleanțe și asigurându-i că „dacă un mădular suferă, toate măduarele suferă împreună” (1 Corinteni 12, 26). Domnul Dumnezeu să odihnească în sânurile Sale părintești pe pruncii care ca niște îngeri s-au mutat din viața aceasta. Amin.

La amiază s-a oferit masa.

Din partea Secretariatului General